Temps Ordinari - Vint-i-sisè diumenge

Per FrancescR el dl., 19/09/2022 - 00:00

Am 6,1a.4-7
1Tm 6,11-16
Lc 16,19-31

LLÀTZER I L'ALTRE

1. Sant Lluc ens pinta una de les seves paràboles més tremendes de tot el seu evangeli. Tant que molts dels seus primers intèrprets la van relacionar-la amb l'existència de l'infern, amb tot un luxe de detalls, el foc, la gota d'aigua que mai arribarà a calmar la sed del qui està enmig del foc…I per iniciar aquest contrast de destins la parábola posa nom al pobre captaire, Llàtzer, que vol dir "estimat de Déu", mentre que del ric que banquetejava cada dia i lluïa vestits delicats no en diu el seu nom: despersonalitzat, ignorant del dolor de les persones concretes, només conegut per la riquesa que ofegava el seu cor.

2. El vestit de LLàtzer eren les seves nafres, la seva misèria, que llepaven fins i tot els gossos . Tota una pintura que fa uns quants anys era objecte de les descripcions més truculentes. Però crec que el més radical, el més inhumà és aquell moment en què Abraham li diu que entre Llàtzer i el ric hi ha un mur que res ja no el pot salvar, infranquejable. Al cap i a la fi el mur afectiu ja hi era quan vivien l'un al costat de l'altre, i que el ric mai va saber creuar, interessant-se per la seva salut, la seva misèria. Allà on no hi ha amor i solidaritat s'han construït barreres molt difícils de superar. La política, els prejudicis, els ulls que no saben mirar i adonar-se de les condicions en què viu tantíssima gent, tampoc es trobaran mai en un gest d'humanitat que salvi les diferències de tot tipus: de raça, de religió i de costums.

3. Sant Lluc, gran simpatitzant de la cultura grega, té reminiscències de detalls de la literatura grega, tan sensible als fatalisme, a les tragèdies. Però Lluc ho ennobleix en un diàleg que és dels més severs i crucials, quan el ric intercedeix pels seus germans. No sé si el condemnat és conscient del que diu a Abraham: No, no l'escoltaran, només si ressuscita un mor, potser en faran cas… Proclama la força radical de la salvació: creure en la resurrecció de Jesús, salva totes les barreres, perdona tots els delictes i crims que deshumanitzen els cors, troben una sortida a la seva situación.

4. Reblar el clau: això és el que fa Lluc amb aquesta parábola que sembla escatológica i és propera i actual. Lluc fa notar, després de tants avisos sobre la pobresa i la riquesa, la impossibilitat de seguir les passes de l'Evangeli, del Regne si un viu esclau dels diners, amb el cor empedreït i insensible als qui pateixen fams de tota mena. El diner crea idólatres, i entre el Deú Viu i els idólatres també hi ha un mur que només salva una conversió, una resurrecció de tots els criteris de l'Evangeli. Així sí que ens arriba l'aigua viva, aquella que el ric no va poder fruir ni una gota…

ETIQUETES
POBRE RIC CONTRAST